

19
14. júní

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 22, 6. okt. 1919, um hæstarétt.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

Fyrir orðin „enda hafi þeir leyst“ í 52. gr. laganna komi: enda leysi þeir.

Orðin „innan 3 ára frá því er hæstiréttur tók til starfa“ í niðurlagi sömu greinar laganna falli burt.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Sorgenfrihöll, 14. júní 1929.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jónas Jónsson.

20
14. júní

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 37, 19. júní 1922, um eftirlit með skipum og bátum og öryggi þeirra.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

4. gr. laganna orðist þannig:

Ef líkur eru á, að skip eða bátur, sem ferðbúið er frá íslenskri höfn, sé óhaffært, má lögreglustjóri, eða skipaskoðunarmaður, er skipa-

skoðunarstjóri hefir sérstaklega veitt heimild til þess, hefta brottför þess til bráðabirgða. 20
14. júní

Sama gildir, ef skipstjóri, útgerðarmaður eða sá maður, sem í þeirra stað kemur, tálma því, að skipaskoðunarmenn geti framkvæmt til hlítar skoðun, er þeir telja nauðsynlega.

Sá, sem brottför skipa heftir, skal tafarlaust tilkynna skipstjóra eða útgerðarmanni, með bréfi eða símskeyti, ástæðurnar til þess, að brottför skipisins var heft, og hvað gera þurfi til þess, að því verði leyfð brottför. Skipið, sem heft hefir verið, má eigi leggja úr höfn, fyr en bætt hefir verið úr göllum þeim, sem á því voru, og það sannað með skoðunargerð.

Ákvæði greinar þessarar gilda og um erlend skip, þó með þeim takmörkunum, sem leiða kunna af gildandi þjóðasamningum.

2. gr.

1. málsgr. 5. gr. laganna orðist þannig:

Þar sem ekki er annars getið, taka ákvæði laga þessara um eftirlit með öryggi skipa til allra skipa, sem stærri eru en 12 rúmllestir og gerð eru út hér á landi, svo og til allra vélbáta og róðrabáta fjórróinna eða stærri, sem stunda fiskiveiðar hér við land eina vertíð á ári eða lengur, og allra vélbáta, er flytja farþega eða vörur að staðaldri. Fjórróinn er sá bátur, sem róið er af fjórum mönnum.

3. gr.

Í stað 6. gr. laganna komi tvær nýjar greinar, svo hljóðandi, og breytist eftirfarandi greinatala laganna samkvæmt því:

6. gr. Eftirlit með öryggi skipa er undir yfirstjórn atvinnumálaráðuneytisins.

Ráðuneytið skipar skipaskoðunarstjóra til að annast framkvæmd þessara mála, og skal honum fengin nauðsynleg aðstoð við starfið. Hefir hann á hendi eftirlit með öllum skipaskoðunarmálum, rannsakar skoðunarsskýrslur skipaskoðunarmanna og fer eftirlitsferðir um landið eftir fyrirsögn ráðherra, til að líta eftir framkvæmd laganna, semur skrá yfir íslensk skip og aðstoðar fjármálaráðuneytið við framkvæmd laga um skrásetning skipa. Skipaskoðunarstjóri má engin launuð aukastörf hafa á hendi, nema ráðherra leyfi.

Skipaskoðunarstjóri hefir að launum 5000 kr. á ári, er hækka um 200 kr. annaðhvert ár upp í 6000 kr.; dýrtíðaruppbótar skal hann og njóta eftir fyrirmælum almennra launalaga. Skrifstofukostnaður skipaskoðunarstjóra, sem og kostnaður vegna aðstoðar og eftirlits, skal ákveðinn í fjárlögum.

7. gr. Atvinnumálaráðuneytið skiftir landinu í skipaskoðunarumdæmi og skipar, eftir tillögum skipaskoðunarstjóra, til framkvæmdar

20 14. júní eftirlitinu í hverju umdæmi svo marga skipaskoðunarmenn sem þurfa þykir. skulu þeir skipaðir til 4 ára í senn. Þeir skulu vera valinkunnir og óvilhallir menn og að öðru leyti svo vel til starfsins fallnir sem frekast eru föng á. Áður en þeir taka til starfa, skulu þeir undirrita drengskaparheit um, að þeir skuli vinna starf sitt samvizkusamlega.

Skipaskoðunarmenn skulu gera allar skoðanir, þær, er ræðir um í lögum þessum eða í tilskipunum eða reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim og gerðar skulu innan umdæmis þeirra, hvort sem skipið er skrásett eða eigi. Ef þess er þörf, getur skipaskoðunarstjóri kvatt menn til skoðunargerðar utan umdæmis síns.

Við skoðunargerðir er skipaskoðunarmönnum skylt að gæta þess, að fullnægt sé kröfum þeim, er gerðar eru í lögum þessum eða í tilskipunum eða reglugerðum, er settar verða samkvæmt þeim, um öryggi skipa, þeirrar tegundar, sem það skip er, sem þeir skoða, og í þeim ferðum, er því eru ætlaðar. Þeim er og skylt endranær að hafa eftir föngum vakandi auga með því, að hlýtt sé fyrirmælum þeim, sem sett eru um öryggi skipa, og skulu þeir tafarlaust tilkynna lögreglustjóra, ef þeir verða þess vísari, að misbrestur sé á því.

Skipaskoðunarmenn eiga rétt á þóknun fyrir starfa sinn samkvæmt gjaldskrá, er atvinnuáráðuneytið setur. Þóknunina greiðir eigandi skips, og má taka hana lögtaki. Þurfi skipaskoðunarmenn að takast ferð á hendur vegna skoðunar á skipi, skal ferðakostnaður þeirra greiddur úr ríkissjóði.

4. gr.

1. setning 10. gr. laganna orðist þannig:

Að lokinni aðalskoðun skips skulu skipaskoðunarmenn senda lögreglustjóra vottorð um skoðunina og tillögur sínar um það, hvort skipinu skuli gefið haffærisskírteini eða eigi, en skipaskoðunarstjóra senda þeir skýrslu um skoðunina, og skal þetta hvorttveggja ritað eftir fyrirmynd, er atvinnuáráðuneytið setur.

Í stað orðanna „og skal það ávallt sýnt bæði við tollafgreiðslu“ í 3. málsg. 10. gr. laganna komi: og skal það ávallt sýnt við tollafgreiðslu skipsins, lögskráningu á það, greiðslu slysatryggingargjalds skipverja.

5. gr.

Aftan við 10. gr. laganna bætist:

Fyrir útgáfu eða áritun haffærisskírteinis, sbr. 16. gr., skal skips-eigandi greiða í stimpilgjald:

Fyrir skip og báta upp að 30 rúmlesta stærð 2 kr.

Fyrir skip frá 30—100 rúmlesta 5 kr.

Fyrir 100 rúmlesta skip og stærri 10 kr.

6. gr.

Aftan við 13. gr. laganna bætist:

Þó má botnskoðun gera á öðrum tíma, enda sé þá eigi ár liðið frá síðustu botnskoðun.

7. gr.

16. gr. laganna orðist þannig:

Að lokinni aukaskoðun á skipi skulu skipaskoðunarmenn senda lögreglustjóra vottorð um skoðunina og álit sitt um það, hvort þeir telji skipið haffært, svo og skipaskoðunarstjóra skýrslu um skoðunina og skal hvorttveggja þetta ritað eftir fyrirmynd, er atvinnumálaráðuneytið setur.

Telji skoðunarmenn skipið haffært, ritar lögreglustjóri á haffærisskírteini þess athugasemd um, að aukaskoðun hafi verið gerð og að hún hafi eigi leitt neitt það í ljós, er geri skipið óhaffært. Fyrir áritun þessa greiði skipseigandi sama stimpilgjald sem fyrir útgáfu haffærisskírteinis..

8. gr.

17. gr. laganna orðist þannig:

Nú er skoðun gerð samkvæmt 3. eða 4. gr. laga þessara eða samkvæmt 92. gr. siglingalaga 30. nóvember 1914, og ákveður þá skipaskoðunarstjóri, eða lögreglustjóri í forföllum hans, hvort skoðunin skuli vera aðalskoðun eða aukaskoðun.

9. gr.

Aftan við 3. málsgrein 18. gr. laganna komi ný málsg., svo hljóðandi:

Með samþykki skipaskoðunarstjóra má fela færri mönnum en að framan segir skoðun skips, enda séu þeir nægilega sérfróðir.

10. gr.

Á eftir orðinu „Lögreglustjóri“ í upphafi 21. gr. laganna komi: Skipaskoðunarstjóri.

11. gr.

Í stað „100 kr.“ í fyrri málsgrein 30. gr. laganna komi: 50 kr.

12. gr.

Þá er lög þessi öðlast staðfestingu konungs, skal færa þau inn í meginmál laga nr. 37, 19. júní 1922, og gefa þau út svo breytt.

13. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1930.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Sorgenfrihöll, 14. júní 1929.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.